

hidtil. Således finder lovens øvrige bestemmelser, samt bekendtgørelser udstedt i medfør heraf anvendelse på samme måde som for godkendelser givet efter den foreslåede § 9, stk. 1. Se hertil de foreslåede §§ 14, stk. 1, 17, stk. 5, 20, stk. 1, nr. 3, 33, stk. 1, 36, stk. 1, nr. 3 og 36, stk. 3.

Den foreslåede § 9, stk. 6, indeholder en mindre ændring af definitionen af udsætning for at tilpasse denne til det nye udsætningsdirektiv.

Tilsvarende er definitionen af markedsføring i den foreslåede § 9, stk. 7, bragt i overensstemmelse med det nye udsætningsdirektivs formulering. Dette indebærer, at f.eks. salg af genetisk modificerede organismer, som udgør eller indgår i produkter, ikke vil behøve en markedsføringsgodkendelse, hvis håndteringen af organismene kan foregå i et lukket system. Anvendelse af genetisk modificerede organismer under indesluttede forhold, der baseres på samme indeslutningsforanstaltninger som i direktiv 90/219/EØF, vil således ikke være omfattet af definitionen af markedsføring. Disse vil efter forslaget være omfattet af §§ 7 og 8 i lov om miljø og genteknologi.

Den gældende lovs § 9, stk. 4, foreslås ophævet. Bestemmelsen indeholder en mulighed for miljøministeren til at nedlægge forbud mod markedsføring af genetisk modificerede organismer, som er godkendt af et andet EU-medlemsland, hvis markedsføringen ellers ville stride mod varetagelsen af væsentlige miljø-, natur- eller sundhedshensyn. Den EU procedure, som i dag anvendes ved godkendelse af genetisk modificerede organismer til markedsføring giver hver enkelt EU-medlemsland mulighed for at vurdere den genetisk modificerede organisme, også i forhold til de specifikke miljø-, natur- og sundhedsforhold, som måtte gøre sig gældende i de enkelte EU-medlemslande. Det vil sige, at der er tale om en fælles procedure, hvor de enkelte EU-medlemslande medvirker til den fælles EU godkendelse til markedsføring. Bestemmelsen er derfor ikke længere nødvendig.

I den forbindelse skal det bemærkes, at ministeren også efter lovens § 17, stk. 5, kan nedlægge et midlertidigt forbud mod anvendelse og salg af genetisk modificerede organismer, hvis der er berettiget grund til at formode, at organismerne udgør en risiko for miljø, natur og sundhed. Endelig rummer EU-retten (Amsterdam-traktatens art. 95) en miljøgaranti, som EU-medlemslandene kan påberåbe sig i tilfælde, hvor landet vurderer, at det er nødvendigt at opretholde nationale bestemmelser om miljøbeskyttelse.

Den foreslåede § 9 a, stk. 1, er en videreførelse af den gældende lovs § 9, stk. 7. Efter denne bestemmelse hører ministeren myndigheder og organisationer i

spørgsmål om godkendelse af genetisk modificerede organismer til udsætning. Ordningen er baseret på et ønske om at tilgodese den offentlige indsigt i sager om henholdsvis udsætning i ethvert andet øjemed end markedsføring (forsøgsudsætninger m.v.) og markedsføring. Herefter høres de relevante organisationer, samt de respektive ressortministerier vedrørende ansøgninger om udsætninger i ethvert andet øjemed end markedsføring (forsøgsudsætning) og markedsføring på områder, der berører disse ministeriers ressort. Endelig orienterer ministeren efter praksis Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg i hver enkelt udsætningssag, inden den endelige afgørelse træffes.

Efter det nye udsætningsdirektiv følger en forpligtelse for medlemslandene til at høre offentligheden om planlagte udsætninger i ethvert andet øjemed end markedsføring (forsøgsudsætninger). En lignende forpligtelse findes ikke for udsætning til markedsføring. Praksis efter den gældende lov er imidlertid, at høring finder sted i begge type sager. For at sikre overensstemmelse med den nuværende høringsprocedure og for at sikre størst mulig åbenhed i sager om genteknologi er høringsproceduren i det fremlagte lovforslag tilsvarende ensartet for sager vedrørende udsætning i ethvert andet øjemed end markedsføring (forsøgsudsætning) og markedsføringsager.

Efter den foreslåede § 9 a, stk. 2, hører ministeren offentligheden i spørgsmål om godkendelse af forsøgsudsætnings- og markedsføringsager parallelt med, at høring efter stk. 1 af myndigheder og organisationer finder sted. Denne ændring er en konsekvens af det nye udsætningsdirektiv og er endvidere i overensstemmelse med principperne i Århuskonventionen. Inddragelsen af den brede offentlighed i miljøspørgsmål er tilsvarende afspejlet inden for andre miljøloves områder.

I det foreslåede stk. 2, 2. pkt. fastsætter ministeren de nærmere regler for høring af offentligheden i godkendelsesspørgsmål efter § 9. Bemyndigelsesbestemmelsen er tiltænkt udmøntet i en bekendtgørelse. En sådan bekendtgørelse kan indeholde bestemmelser, hvorefter annoncering af ansøgninger om udsætning skal finde sted i enten lokale eller landsdækkende aviser. Herefter må borgeren have lejlighed til at kommentere indholdet af ansøgningen, uanset om den pågældende har nogen retlig interesse i afgørelsens indhold. De indkomne høringsbidrag skal indgå i det samlede oplysningsgrundlag, som danner baggrund for indstillingen til ministeren til afgørelse.

Den foreslåede § 9a, stk. 3, bemyndiger ministeren til at nedsætte et etisk organ, som kan høres, forinden der træffes principielle afgørelser. Herved sikres mi-